RAAD VAN STAT/E, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 114.372 van 13 januari 2003
in de zaak A. 116.557/XIV-8497.

In zake : XXX,
wonende te 9000 GENT,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Oekraïense nationaliteit, op 8 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 december 2001 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij zijn beroep tegen de weigering van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om hem als vluchteling te erkennen, onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die persoonlijk verschijnt en van Advocaat G. COOLSAET die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in het eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de verzoekende partij laat gelden dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door de beslissing van 4 september 2000 te herberekenen, onherroepelijk de eerste betekening ongedaan heeft gemaakt, zodat de beslissing wel degelijk binnen de wettelijk voorziene termijn is aangevochten;

1.1.2. Overwegende dat een tweede betekening geen nieuwe beroepstermijn doet lopen, wanneer -zoals in voorliggend geval- de eerste kennisgeving geldig was; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dan ook terecht heeft gesteld “dat de ‘herbetekening’ van de bestreden beslissing en het beroepsverzoekschrift van 15 december 2000 niet dienend zijn” vermits “de eerste kennisgeving (...) op rechtsgeldige wijze is geschied”; dat het eerste middel niet gegrond is;

1.2.1. Overwegende dat in een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/12, vierde lid, van voormelde wet van 15 december 1980, de verzoekende partij laat gelden dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen met een alleenzetelend lid recht heeft gedaan over het hoger beroep van 15 december 2000 “zonder dat voorafgaand dienaangaande enige beslissing werd genomen waar de beslissing van 10 oktober 2001 tot behandeling van het verzoek door een alleenzetelend rechter enkel is genomen ten aanzien van het verzoekschrift hoger beroep ingediend op 18 november 2000";

1.2.2. Overwegende dat, zoals bij de bespreking van het eerste middel is gebleken, het beroepschrift van 15 december 2000 niet dienstig werd en wordt aangevoerd; dat de verzoekende partij dan ook geen belang heeft bij het tweede middel; dat het tweede middel niet ontvankelijk is;

1.3.1. Overwegende dat in het derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/22 van voormelde wet van 15 december 1980, de verzoekende partij laat gelden dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de grond van het asielverzoek had moeten onderzoeken, daar het beroep, zoals in het eerste middel uiteengezet, niet laattijdig was;

1.3.2. Overwegende dat uit de verwerping van het eerste middel volgt dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zich ertoe kon beperken aan te geven waarom het beroep laattijdig was ingesteld; dat het derde middel niet gegrond is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**